

Zapuščen je sedel vitez v globoki rupi in zelo se je žalostil radi nezvestobe obeh tovarišev. Na vse mogoče načine je poskušal, da bi prišel iz temnice, toda zaman; moral se je vdati v usodo. Že nekaj dni je prebival v tej razbojniški jami in vedno pogosteje so ga obhajale misli na smrt. Tožil in tarnal je nad nehvaležnostjo sveta. Iz teh težkih misli ga je mahoma zbudil hrušč in vsakovrsten šum. Pogledal je gori in opazil kosmatega medveda, ki je

ritenski plezal v jamo. Vitez je zgrabil kosmatinca za zadnjo nogo. Prestrašen je medved napel vse sile in žile, samo da bi prišel iz jame. In tako je izvlekel s seboj tudi viteza.

Ta je zdaj takoj odhitel na kraljev dvor, kjer sta njegova druga ravno slavila zaroko. Kako sta prebledela, ko sta ugledala viteza! Njuna nezvestoba je bila strogo kaznovana. Oba so usmrtili. Tretji pa se je oževal z najmlajšo kraljično in živel dolgo z njo v sreči in miru.

## Stoletnica poštne znamke

Leta 1836. je prišel neki Anglež na domislek, ki je bil za takratne čase prav čuden. Pristojbino namreč, ki jo je pobirala poštna uprava za sprejemanje, odpravljanje in donašanje pismenih poročil in pisem, so plačevali prejemniki šele, ko so pismo dobili v roke, in sicer poštnemu slu, ki je pismo prinesel. Torej ravno nasprotno kakor danes, ko plačamo to takso že tedaj, ko pismo oddamo na pošto, s tem da smo nanj prilepili znamko. Zato je pred sto leti tisti Anglež predlagal, da bi se ta pristojbina plačevala kar takoj, ko se pismo odda na pošto. In poizkusili so, čeprav so sprva mislili, da poslej ne bo hotel nihče več pisati pisem in pošiljati poročil svojim znancem in prijateljem. Jeli so prilepljati na pisma posebne lističe, ki jih je bilo mogoče kupiti samo na poštnem uradu. Ti lističi, na katerih je bilo potrjeno plačilo pisemske pristojbine, so postali pozneje vedno manjši in manjši in končno so iz njih nastale prave drobne poštne znamke.

Komaj so bili ti drobni pisani lističi tu, so jih že pričeli zbirati. Ne-

ki Anglež je iz samega navdušenja do filatelije (filatelija = zbiranje znamk, filatelist = zbiralec znamk) prelepil vse stene svoje sobe s poštnimi znamkami. Danes imajo nekateri zbiratelji zbirke, ki predstavljajo ogromno premoženje. Najlepše in najredkejše znamke sta imela bivši ruski car in pred kratkim umrli angleški kralj Jurij V., ki je bil tudi tako srečen, da je posedoval redko modro »Mauritius«, ki predstavlja vrednost preko 1.600.000 dinarjev in to le radi neke tiskovne napake, ki jo ima. Na njej je namreč tiskano namesto porto plačano (angl.: post paid) — poštni urad (angl. poste office). Še bolj redka pa je rdeča znamka za 1 cent iz britanske Guajane iz leta 1856., ki jo poznajo v enem samem primeru; za njo so nedavno ponujali 3.200.000 dinarjev našega denarja.

Zelo težko je spraviti vse novosti v znamkah v en album, ker izidejo skoraj vsak dan nove znamke. Vzlic temu zbira danes znamke na vsem svetu preko 6 milijonov ljudi.

Marsikateri Zvončkar se tudi s ponosom prišteva med te milijone, ki zbirajo pisane drobne papirčke z lepimi podobami, iz katerih se lahko naučimo mnogo zemljepisja in narodopisja. In njegov album z znamkami postaja leto za letom bogatejši in dragocenejši!